

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

à matræ sua est licentiatus. Articulus II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

hoc est Christum Deum tuum vendere, quando ipse reprobatur, & luxuria eligitur? Sic est de vnoquoque peccato mortali. Hinc videtis modo, quod non semel venditus est Christus: sed quotidie venditur pro turpissimis peccatis, quæ nefas est nominare.

IESVS A MATRE SVA EST LICENTIATUS, Articulus II.

IAM dixi ante charissimi, Dominum Iesum quarta feria remansisse in Bethania, cum matre, & cæteris amicis. Quid autem tunc fecerit vel dixerit, non est scriptum in Euangelio. Piè tamen creditur & sentitur à doctoribus ac deuotis, quod passionem suam prædixerit matri, sicut prædixerat ante discipulis, quod quæ præmonuerit & consolatus sit matrem blandè, & quod mater rogauerit eum, si possibile sit alium modum eligere humanæ redemptionis, quam moriendo. Si tamen à Patre sic decretum sit, ut scilicet morte sua mundum viuificet & saluificet, se non contradicere: sed hoc rogare obnoxius sibi concedi, ut cum moriente possit mori, & cum sepeliendo, sepeliri. Iesum verò respondisse hoc fieri non debere nec expedire, ut ipsa moriatur: sed oportere superstitem relinqui in consolationem discipulorum, in firmamentum fidei, & fundamentum Ecclesiæ noui Testamenti. Quinta igitur feria, cum Dominus Iesus disponebat ire Hierosolimam, ut comederet tibi Pascha, & inciperet passionem suam, valedixit matri suæ. Cogitate vos cum quali tristitia, cum quibus lachrymis. Si tam triste est diuortium infans, & cæco amore amantium se (hoc sciunt qui in talibus sunt experti) quam tristis putatis fuerit separatio talis matris, & talis filij sic amanti? Putatis quod Maria non fleuerit, quod non intimos gemitus de corde suo virginali emisit pro filio suo, pro magistro suo, pro Domino suo, pro Deo suo, pro creatore suo? Hic omnia erat ei suus Iesus, caro ipsius & sanguis. Ad eò certum est, ut si etiam velim dicere contrarium, vos non crederetis mihi. Sed fortè incidit cuiquam, quod Dominus Iesus occultè recesserit à matre, & ei nihil dixerit. Ego credo quod hoc ridiculum sit etiam cogitare, Dominum ita indiscretum ac immodestum fuisse, ut contra euentum talis calamitatis & tristitiæ, quæ matri accessura erat ex passione sua, non præmoneret eam, & solaretur. Si curam illius habuit patiens, & iam penè moriens in cruce, quomodo non carasset eam ante passionem, & tunc cum in tali specie vltra ipsum non esset visura? Videtis namque eum postea in cruce, sed non ut modo: verum, sicut non habentem speciem neque decorem, ut leprosum & percussum à Deo, ut nouissimum virorum, virum scientem dolorem & infirmitatem. Sed dicit quis: An etiam fleuerit Iesus valedicendo & recedendo à matre. Ego non audeo dicere ipsum non fleuisse (licet non sim certus) Nos scimus ex Euangelio ipsum valde amare fleuisse pro morte Lazari, quem tamen parabat resuscitare: Unde & qui astabant, videntes ipsum sentem, dicebant: Ecce quomodo amabat eum. Piè igitur æstimandum est, quia plus amauit Mariam, quam Lazarum ex naturali affectu filij ad matrem (quia vere homo erat & passionem naturalem habebat, sub imperio tamen rationis, & sine peccato) quod recedendo fleuerit: Quantumcunque tamen triste fuerit illi à matre recedere: & se-

Matth. 20.
Marci 10.
Lucæ 18.

Diuortium
Christi à sua
matre quam
fecit triste.

Isaia 50.

Isaia 53.

Ioan. 11.

& separari eundo ad passionem, non tamen propter hoc voluit deferere obedientiam sibi à Patre iniunctam: sed potius voluit matrem deferere, & exponere illam meritori & tristitia, quam redemptionem nostram præterminere. Ex hoc habemus documentum, quod Deum debemus diligere super omnia, & præ omnibus, quod nullus debet esse amor ad parentes, nulla amicitia ad socios, quæ sit contra Deum. Nihil debet fieri, nihil omitti propter amicum, quod sit contra voluntatem Dei. Vnde ipse Dominus Iesus dicit in Evangelio: *Qui amat patrem suum, vel matrem suam plus quam me, non est meus agnus.* Nos verò tenemur diligere etiam inimicos propter Deum, & tamen iubemur propter Deum odire parentes & amicos, si impediunt nos in via Dei, vel sunt contrarij nobis, ut propter ipsos negligamus Dei voluntatem, ad complacendum illis, & non contristandum eos. Quod nequaquam fieri licet.

Amor ad patres & proximis habendus.

Math. 10.
Math. 5.

Vesperæ Primæ hic incipiunt, quæ continent articulos quatuor, quorum primus est.

IESVS MANDUCAVIT PASCHA CVM DISCIPULIS SUIB. *Articulus III.*

Quinta feria, cum Iesus valedixisset matri, præmisit duos discipulos Hierosolymam parare Pascha. Qui cum nescirent ubi deberent parare, indicavit eis introeuntibus in civitatem obvium futurum hominem amphoram, seu lagenam aquæ portantem, hunc deberent sequi in domum, quam intraverit, & dicere Domino domus (qui occultus erat discipulis Domini Iesu) *Magister scilicet noster dicit: Tempus meum scilicet patiens prope est. Apud te facio Pascha cum discipulis meis.* Ac si diceret: Volo ut pares mihi necessaria ad commessionem agni Paschalis, locum, cibum, & cætera necessaria. *Euntes autem discipuli fecerunt sicut dixit illis Iesus.* Et ostendit eis ille paraverit familias cenaculum grande strarum, sicut Iesus prædixerat discipulis. Ibi, id est, in monte Sion, paraverunt Pascha.

Math. 26.
Marc. 14.
Luc. 22.

Appropinquante vespera, Dominus intravit civitatem cum alijs discipulis, & peruenit ad locum, ubi parabatur Pascha. Aspiciunt nunc Dominum in aliqua parte domus sedentem, & salubria cum discipulis loquentem, in tantum quod paraverunt Pascha. Vespere autem facto, cum parata essent omnia, intraverunt cenaculum Dominus Iesus, & discipuli eius cum eo. Non solum Apostoli tunc fuerunt præsentés, sed etiam alij LXXII. minores discipuli. Omnes lavant manus, & deservitur eis agnus Paschalis assus, panis azymus, vinum & ius lactucarum agrestium. Hæc enim necessaria erant ad agnum agni, sicut Dominus præceperat per Moysen filiis Israel, quando exierunt terram Aegypti. Hoc Pascha erat figura veri agni, id est, Domini nostri Iesu Christi, qui tali die erat immolandus pro nobis, & etiam manducandus à fidelibus suis in sacramento sub specie panis. Licet enim Dominus non sit mortuus in quinta feria ad vesperam, tamen incepit passionem suam hac nocte, qua agnus immolabatur & celebris erat apud Iudæos, & etiam instituit Sacramentum sui corporis & sanguinis, ut sequetur infra. Iudæi quinquagesimæ dies suos numerant, ita ut à serò quinquagesimæ dies suos numerant.

Exod. 12.

Die quoniam Dominus Iesus passus sit.

Iudæi quinquagesimæ dies suos numerant.

